ଆର୍. ଭେନୁଗୋପାଳ ନାଇଡୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଭେଙ୍କଟରାୟୁଲୁ ନାଇଡୁ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଅକ୍ଟୋବର 26,1989

[ଏସ୍. ନଟରାଜନ ଏବଂ କୁଲଦିପ ସିଂହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା 1908:ଧାରା 92 - ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା-ଏକ ନ୍ୟାସରେ ଆଗ୍ରହୀ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି କି ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ନ୍ୟାସ । ଏହି ନ୍ୟାସ ଅନେକ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ନ୍ୟାସ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରତାରଣାମୂଳକ ଭାବରେ ଅଲଗା କରାଯାଇଥିବା ଆଧାରରେ, ନ୍ୟାସୀଙ୍କୁ ହଟାଇ ନୂତନ ନ୍ୟାସୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ଏବଂ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଲଗା ହୋଇଥିବା ନ୍ୟାସ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରାଗଲା ।ଉପ-ବିଚାରପତି ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାସର ଭବିଷ୍ୟତ ପରିଚାଳନା ଓ ପ୍ରଶାସନ ପାଇଁ ଏକ ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଏହି ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ, ନ୍ୟାସ ପରିଚାଳନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ଉପ-ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରିବାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ମଧ୍ୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ନ୍ୟାସୀମାନେ ଉପ-ଅଦାଲତରେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ ଏବଂ ଦୁଇଟି ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ନ୍ୟାସକୁ ଦୁଇଟି ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଆଲୋଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ବଜାର ମୂଲ୍ୟର ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ 20 ପ୍ରତିଶତ ଥିଲା । ଉପ-ବିଚାରପତି ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷ ନଥିଲେ; ତେଣୁ 'ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରି'ର ଧାରା 13 ଏବଂ 14 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନଥିଲା ।

ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ଆବେଦନଟି ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉକ୍ତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଟେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 92 CPC ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲା ଏକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱମୂଳକ ମାମଲା ହୋଇଥିବାରୁ, ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରୀ କେବଳ ଏଥିରେ ଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ ତା ନୁହେଁ, ବରଂ ନ୍ୟାସରେ ଆଗ୍ରହୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ, କେବଳ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିବା ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହିଁ 'ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରି' ର ଖଣ୍ଡ 14 ଅନୁଯାୟୀ "ପକ୍ଷ" ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ; ଏବଂ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାରେ ବାଦୀ ନଥିଲେ, ତେଣୁ 'ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରି'ର ଧାରା 13 ଓ 14 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ,

ରାୟ ଦେଲେ ଯେ : 1.1 ସଂହିତାର ଧାରା 92 ଅଧୀନରେ ଥିବା ମକଦ୍ଦମା ହେଉଛି ସାର୍ବଜନୀନ ନ୍ୟାସ ଏବଂ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ସାର୍ବଜନୀନ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରକୃତିର ମକଦ୍ଦମା ।ଏହି ମକଦ୍ଦମା ମୂଳତଃ ନ୍ୟାସରେ ଆଗ୍ରହୀ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଛି । ଏହା ସାର୍ବଜନୀନ ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକର ଯଥାର୍ଥତା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ନ୍ୟାସର ହିତାଧିକାରୀମାନେ ଯେଉଁଥିରେ ସାଧାରଣ ଜନତା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ସଂହିତାର ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତଦୁର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚୟନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମକଦ୍ଦମାର ଶୀର୍ଷକରେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ହିଁ ବାଦୀ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯିବ । ଉଲ୍ଲିଖିତ ବାଦୀମାନେ ନ୍ୟାସ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ଥିବା ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇଥିବାରୁ, ଆଇନଗତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏପରି ସମସ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ।ତେଣୁ ସଂହିତାର ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାମଲା ଏକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱମୂଳକ ମାମଲା ଏବଂ ଏହା କେବଳ ମାମଲା-ଶୀର୍ଷକରେ ନାମିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ ତା ନୁହେଁ ବରଂ ନ୍ୟାସରେ ଆଗ୍ରହୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ । ସେହି

କାରଣରୁ, ସଂହିତାର ଧାରା **11** ଅନ୍ତର୍ଗତ **'**ବ୍ୟାଖ୍ୟା **6'**, ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ନିୟମ ବଳରେ ସମସ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେହି ସଂହିତାର ଧାରା **92** ଅନୁଯାୟୀ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ମୌଳିକ ଭାବେ ବିଚାର ହୋଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ଥାପନ କରିବାରୁ ବାରଣ କରିଥାଏ **।**

1.2 ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା **92** କିମ୍ବା ଆଦେଶ **1** ନିୟମ **8** ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା, ସମାନ ସ୍ୱାର୍ଥ ଥିବା ବହୁସଂଖ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥାଏ **।** ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱମୂଳକ ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରକୃତି ହିଁ ଏପରି ଯେ, ଏଥିରେ ସମାନ ସ୍ୱାର୍ଥ ଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି **।** ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ନ୍ୟାସରେ ଆଗ୍ରହ ଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତଦନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରୀର ଧାରା **13** ଓ **14** ଅଧୀନରେ ନିଜର ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ **।**

ରାଜେ ଆନନ୍ଦରାଓ ବନାମ ଶାମରାଓ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1961] 3 SCR 930;** *ଅହମ୍ମଦ ଆଦମ ସୈତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଇନାୟତୁଲ୍ଲା* ମେଖରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1964] 2 SCR 647** ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା **।**

2.1 ଧାର୍ମିକ ଓ ଦାନଶୀଳ ନ୍ୟାସ କିମ୍ବା ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନର ସହ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଏକ ବୃହତ୍ ଅଂଶର ଏଥିରେ ହିତକାରୀ ସ୍ୱାର୍ଥ ଜଡ଼ିତ ରହିଥାଏ **।** ତେଣୁ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଲୋଚନା ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରୟ ଯାହା ସାଧାରଣ ଆଖିକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ନୁହେଁ ଏବଂ ସାଧାରଣ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ, ତାହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯଦି ଏହାକୁ ଯଥାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ କାରଣ ନଥାଏ **।ଦାନ** ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପରେ 'ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟ' ସ୍ଥିର କରିବା ଦିଗରେ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ **।**

2.2 ଅଧସ୍ତନ ଅଦାଲତଙ୍କ ତାରିଖ **27** ଅକ୍ଟୋବର **1984** ଏବଂ **23** ଜାନୁଆରୀ **1985**ର ଆଦେଶ ଦୁଇଟି ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ତଦନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରିକୁ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା **।** ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ସାର୍ବଜନୀନ ନିଲାମ ପାଇଁ ତାରିଖ, ସମୟ ଓ ସ୍ଥାନ ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଚାର କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଲାମ ମାଧ୍ୟମରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଇପାରିବ **।** ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା **Rs.10** ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସର୍ବନିମ୍ନ ନିଲାମ ମୂଲ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ, ଯିଏକି ଏହି

ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଉକ୍ତ ରାଶିର ଦଶ ପ୍ରତିଶତ ଅର୍ଥ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଜମା କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା/କ୍ରେତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିଲାମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିବାର ସୁଯୋଗ ରହିବ । ନ୍ୟାସଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ, ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ ତାରିଖଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିଲାମ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 10 % ସୁଧ ସହିତ ସେହି ମୂଲ୍ୟ ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । କୋଠା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ସମେତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଯେକୌଣସି ଉପର ଢାଞ୍ଚା ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ହକଦାର ହେବେ ।

ଚେଞ୍ଚୁ ରାମ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଆନର୍ ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର ଏବଂ **ଅନ୍ୟମାନେ, [1986] 3 SCC 391 ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଗଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3577/1988

ଦେୱାନୀ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3210/1985 ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତାରିଖ 19.9.1986 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏସ୍. ପଦ୍ମନାଭନ, ଶ୍ରୀ ଟି. ଏ. ସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ, ଆର୍. ଏନ୍. କେଶୱାନୀ ଏବଂ ଏଫ୍. ଏସ୍. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଅତିରିକ୍ତ ମହାନ୍ୟାୟଭିକର୍ତ୍ତା ଜି. ରାମାସ୍ୱାମୀ, କେ. ସ୍ୱାମୀ, ଏସ୍. ଶ୍ରୀନିବାସନ, ରାଜ୍ୟପ୍ପା, ଏସ୍. ମୁରଲୀଧର, ଦିୱାନ ବାଲକ ରାମ ଏବଂ ଏମ୍. କେ. ଡି. ନମ୍ବୁଦରୀ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କୁଲଦୀପ ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଭେଙ୍କଟରାୟୁଲୁ ନାଇଡୁ ଦାତବ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେଉଛି ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ନ୍ୟାସ । ଭି.ପି. ଭେଙ୍କଟକୃଷ୍ଣ ନାଇଡୁ ଏବଂ ଭି.ପି. ରାଜଗୋପାଳ ନାଇଡୁ, ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ମାୟାଭରମ୍‌ର ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଅଦାଲତରେ 1909 ମସିହାର ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 28 (ଯାହାକୁ ଏହା ପରଠାରୁ 'ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା' ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି) ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁରୋଧମାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯଥା :

ପ୍ରତିବାଦୀ ନ୍ୟାସୀଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ପଦବୀରୁ ହଟାଯାଉ ଓ ଜଣେ ନୂତନ ନ୍ୟାସୀ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଉ; ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଚିତ ଓ ଠକାମିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିବା ନ୍ୟାସର ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉ । ଅଧସ୍ତନ ଅଦାଲତ ନ୍ୟାସୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାସର ଭବିଷ୍ୟତ ପରିଚାଳନା ଓ ପ୍ରଶାସନ ପାଇଁ ତାରିଖ 9 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1910 ରେ ଏକ ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଯୋଜନାର ଧାରା 13 ଏବଂ 14 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

" 13 - ତାଞ୍ଜୋର ଉପ -ଅଦାଲତଙ୍କ ଅନୁମତି ବିନା ନ୍ୟାସୀ ବର୍ତ୍ତମାନର କୋଠାବାଡ଼ିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବା ସଂଯୋଜନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । "

" 14-ଅଧିକ ସମୟ ପାଇଁ ତାଞ୍ଜୋର ଉପ ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦିଆଯାଇଛି । "

ଏହି ଆବେଦନରେ ବିଚାରର ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ, ଉପରୋକ୍ତ ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରୀର ଖଣ୍ଡ 14ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା "ପକ୍ଷ" କହିଲେ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାର ଶୀର୍ଷକରେ ନାମିତ ବାଦୀ ଓ ପ୍ରତିବାଦୀ ତଥା ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ, ନା ଏହା ଏକ ପ୍ରତିନିଧିମୂଳକ ମକଦ୍ଦମା ହୋଇଥିବାରୁ ଏଥିରେ ନ୍ୟାସ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।

ଆହୁରି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତଥ୍ୟ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ;

ଏହି ନ୍ୟାସ ଅନେକ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ।ଆମେ କେବଳ ନ୍ୟାସର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୁଇଟି ସମ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଛୁ ।

1. ଟି. ଏସ୍.ସଂଖ୍ୟା 2936ରେ ଥିବା ମୁଥୁକୁମାରା ମୁପନାର ମାର୍ଗରେ ଅବସ୍ଥିତ ସମ୍ପତ୍ତି , ଯାହାର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ 11484 ବର୍ଗଫୁଟ ।

2. ଟି. ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 2937ରେ ଥିବା ଗାନ୍ଧୀଜୀ ମାର୍ଗର ୱାର୍ଡ ସଂଖ୍ୟା 6 ରେ ଥିବା ଅବସ୍ଥିତ ସମ୍ପତ୍ତି , ଯାହାର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ 4429 ବର୍ଗଫୁଟ ।

ନ୍ୟାସୀମାନେ ଅଧସ୍ତନ ଅଦାଲତରେ ଚାଲିଥିବା ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରଥମ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିବା ଅନୁମତି ନିମିତ୍ତ 1984 ମସିହାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 453/1984 ଦାଖଲ

କରିଥିଲେ; ତାରିଖ ଅକ୍ଟୋବର 27 , 1984 ର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିଟି Rs. 11,000. ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିଭଳି, ତାରିଖ 23 ଜାନୁଆରୀ 1985 ର ଅଦାଲତଙ୍କ ଅନୁମତି କ୍ରମେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସମ୍ପତ୍ତିଟି Rs.69,328 /- ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ଥିବା ଆର୍. ଭେନୁଗୋପାଳ ନାଇଡୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି, ଥାଞ୍ଜାଭୁରର ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଚାରାଧୀନ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳୀନ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 175/1985 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଉକ୍ତ ଦୁଇଟି ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାସକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ତାରିଖ 27 ଅକ୍ଟୋବର 1984 ଏବଂ 23 ଜାନୁଆରୀ 1985 ତାରିଖର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା । 'ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଆଲୋଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥିବା ଏହି ବିକ୍ରିର ମୂଲ୍ୟ ବଜାର ମୂଲ୍ୟର ପ୍ରାୟ 20 % ଥିଲା । ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ସକାଶେ କୌଣସି ଖବରକାଗଜ କିମ୍ବା ଅଦାଲତର ସୂଚନା ଫଳକରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସୂଚନା ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନଥିଲା ।

ବିଚାରପତି (ଅଧସ୍ତନ ଅଦାଲତ) ଏହି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କର 'ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରି'ର ଧାରା 13 ଏବଂ 14 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷ ନଥିଲେ । ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଉ ଏକ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ଆବେଦନ ପୋଷଣୀୟ ନୁହେଁ । ହାଇକୋର୍ଟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଧରିନେଲେ ଯେ, ଚାରିଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁସଲମାନ ଥିବା ଦୁଇଜଣଙ୍କର ନ୍ୟାସ ପରିଚାଳନାରେ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ରହିପାରିବ ନାହିଁ ।ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ପଦ୍ମନାଭନ ଦୃଢ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା-ଶୀର୍ଷକରେ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ଏକ ପ୍ରତିନିଧିମୂଳକ ମକଦ୍ଦମା ହୋଇଥିବାରୁ ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରି କେବଳ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ ତା ନୁହେଁ ବରଂ ନ୍ୟାସରେ ଆଗ୍ରହୀ ଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ ।
ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଯୋଜନା ଡିକ୍ରିର ଖଣ୍ଡ 14ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ "ପକ୍ଷ" ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ

ନ୍ୟାସ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।ସେ 'ରାଜେ ଆନନ୍ଦରାଓ ବନାମ ଶାମରାଓ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ' [1961] 3 SCR 930 ମାମଲାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ଅଦାଲତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ :ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ପୂଜାରୀମାନେ ପକ୍ଷ ନଥିଲେ; ତଥାପି ମନ୍ଦିର ପରିଚାଳନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟରେ ସେହି ମକଦ୍ଦମାର ରାୟ ଉପାସକ ଭାବରେ ପୂଜାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ, କାରଣ, ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଏକ 'ପ୍ରତିନିଧିମୂଳକ ମକଦ୍ଦମା' ଅଟେ ଏବଂ ଏହା କେବଳ ସେଥିରେ ସାମିଲ ଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ତା ନୁହେଁ, ବରଂ ନ୍ୟାସ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସମସ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହୋଇଥାଏ ।

ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା 'ଅହମ୍ମଦ ଆଦମ୍ ସାଇତ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଇନାୟତୁଲ୍ଲା ମେଖରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ' [1964] 2 SCR 647)ମାମଲା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ଅଦାଲତ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ :

ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଏକ ପ୍ରତିନିଧିମୂଳକ ମକଦ୍ଦମା ଥିଲା; ତେଣୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସେହି ମାମଲାରେ ପ୍ରକୃତରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ କି ନାହିଁ ତାହା ନିର୍ବିଶେଷରେ, ସେମାନେ ସେହି ଡିକ୍ରୀ ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ହେବେ, ଯେଉଁଥିରେ ନ୍ୟାସର ଉଚିତ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଯୁକ୍ତିର ସମର୍ଥନରେ, 'ରାଜା ଆନନ୍ଦରାଓ ବନାମ ଶାମରାଓ' ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ଯଦିଓ ପୂଜାରୀମାନେ ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥିବା ମାମଲାର ପକ୍ଷ ନଥିଲେ, ତଥାପି ମନ୍ଦିର ପରିଚାଳନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟରେ ଉକ୍ତ ମାମଲାର ରାୟ ସେମାନଙ୍କ (ପୂଜାରୀମାନଙ୍କ) ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ; କାରଣ ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥିବା ମାମଲା ଏକ 'ପ୍ରତିନିଧିମୂଳକ ମାମଲା' ଅଟେ ଏବଂ ଏହା କେବଳ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ତା ନୁହେଁ, ବରଂ ନ୍ୟାସ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହୋଇଥାଏ ।......................."

ଏହି ଯୁକ୍ତିର ବୈଧତା ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ, ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଆଧାରକୁ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଅନୁଯାୟୀ ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଡିକ୍ରୀ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବେ ଲାଗୁ ହେବ । ଏହି ମତର ଆଧାର ହେଉଛି ଯେ, ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଏକ ପ୍ରତିନିଧିମୂଳକ

ମକଦ୍ଦମା ଅଟେ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁମତି ସହିତ ନ୍ୟାସ ସହ ଜଡ଼ିତ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଏ । ଉକ୍ତ ଧାରା, ନ୍ୟାସରେ ସ୍ୱାର୍ଥ ଥିବା ଦୁଇ କିମ୍ବା ତଦୁର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଲିଖିତ ସମ୍ମତି ହାସଲ କରିବା ପରେ ଉପ-ଧାରା (1)ର ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (h) ମଧ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଏକାଧିକ ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରି ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତାହା ନ୍ୟାସ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଥିବା ଦୁଇ କିମ୍ବା ତଦୁର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥାଏ, ଯେଉଁମାନେ କି ନ୍ୟାସର ସମସ୍ତ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ନିଜ ଉପରକୁ ନେଇଥାନ୍ତି । ଏପରି ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ, ଯଦିଓ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରାଯାଇନଥାଇପାରେ, ତଥାପି ଏହି ମକଦ୍ଦମା ସେମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାୟର କରାଯାଏ ଏବଂ ଏକ ପ୍ରତିନିଧିମୂଳକ ଭୂମିକାରେ ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରାଯାଏ । ଏହି ସ୍ଥିତି ତୁରନ୍ତ ସଂହିତାର ଧାରା 11ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା VI ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଲାଗୁ କରେ । ବ୍ୟାଖ୍ୟା VI ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଅଧିକାର କିମ୍ବା ନିଜ ପାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରକୃତ ମକଦ୍ଦମା କରନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏହି ଧାରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ, ଏପରି ଅଧିକାରରେ ଆଗ୍ରହୀ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ମକଦ୍ଦମା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଦାବି କରୁଥିବାର ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଧାରା 11 କୁ ଏହାର 'ବ୍ୟାଖ୍ୟା VI ସହିତ ମିଳିତ ଭାବେ ବିଚାର କଲେ ଏହି ଫଳାଫଳ ମିଳିଥାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ଉକ୍ତ 'ବ୍ୟାଖ୍ୟା VI ' ଲାଗୁ ହୁଏ, ସେଥିରେ ପାରିତ ଡିକ୍ରୀ ସେହି ସମାନ ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦାବିଗୁଡ଼ିକୁ ବାଧା ଦେବ — ଯେଉଁ ଅଧିକାର ପାଇଁ ପୂର୍ବ ମାମଲାଟି ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ବ୍ୟାଖ୍ୟା VI ଏହିପରି ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ଗଠନମୂଳକ ପୂର୍ବନ୍ୟାୟ ନିୟମର ଏକ ଦିଗ ।ଯେତେବେଳେ ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପ୍ରତିନିଧିମୂଳକ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରାଯାଏ ଏବଂ ସେଥିରେ କୌଣସି ଡିକ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଆଇନ ଏହା ଧରିନିଏ ଯେ ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାର ବାଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ସ୍ୱାର୍ଥ ରଖୁଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେହି ବାଦୀମାନେ ହିଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ, ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାରେ ସିଧାସଳଖ ଓ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ଥାପନ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

ଯଦି ଏକ ମାମଲାକୁ ଆଦେଶ । ନିୟମ 8 ଅନୁଯାୟୀ ଆଗତ କରାଯାଏ କିମ୍ବା ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରାଯାଏ, ତେବେ ସମାନ ଫଳାଫଳ ମିଳିଥାଏ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା କରୁଥିବା

କିମ୍ବା ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚରିତ୍ରରେ ଏହା କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ତେଣୁ ଏପରି ମାମଲା ପାଇଁ ଗୃହୀତ ଡିକ୍ରୀ ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ବାଦୀ କିମ୍ବା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା ...... "

ଉପୁଜୁଥିବା ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ସଂହିତାର ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାମଲା ହେଉଛି ସାର୍ବଜନୀନ ନ୍ୟାସ ଏବଂ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରକୃତିର ମାମଲା । ଏହି ମକଦ୍ଦମା ମୂଳତଃ ନ୍ୟାସରେ ଆଗ୍ରହୀ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଏହା ସାର୍ବଜନୀନ ଅଧିକାରର ଯଥାର୍ଥତା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ନ୍ୟାସର ହିତାଧିକାରୀମାନେ ଯେଉଁଥିରେ ସାଧାରଣ ଜନତା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି ସଂହିତାର ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତଦୁର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚୟନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମକଦ୍ଦମାର ଶୀର୍ଷକରେ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ହିଁ ବାଦୀ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯିବ । ଆମେ କ'ଣ କହିପାରିବା ଯେ ମକଦ୍ଦମାର ଶୀର୍ଷକରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ନାମ ରହିଛି, କେବଳ ସେମାନେ ହିଁ ସେହି ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି ?ଏହାର ଉତ୍ତର ନକାରାତ୍ମକ ରହିବ । ଉଲ୍ଲିଖିତ ବାଦୀମାନେ ସାଧାରଣ ଜନତା ଯେଉଁମାନେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାସ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇଥିବାରୁ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେହି ସମସ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । ତେଣୁ ସଂହିତାର ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାମଲା ଏକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱମୂଳକ ମାମଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା କେବଳ ମାମଲା-ଶୀର୍ଷକରେ ନାମିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାସ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରି ନ ଥାଏ । ସେହି କାରଣରୁ, ସଂହିତାର ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ପୂର୍ବରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବିଚାର ହୋଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ଥାପନ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସଂହିତାର ଧାରା 2 ସହ ସଂଲଗ୍ନ 'ବ୍ୟାଖ୍ୟା VI' ଜଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ନିୟମ ଆଧାରରେ ବାରଣ କରିଥାଏ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ନ୍ୟାସ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଜି. ରାମସ୍ୱାମୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ, 'ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରି' ର ଧାରା 14 ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିବା ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହିଁ 'ପକ୍ଷ' ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ; ତାଙ୍କ ମତରେ, ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମୂଳ ବାଦୀ ନଥିଲେ, ତେଣୁ 'ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରି'ର ଧାରା 13 ଓ 14 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନାହିଁ

।ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ମତରେ, ସଂହିତାର ଧାରା 92 "ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷ" ଏବଂ "ନ୍ୟାସରେ ରେ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ । "ତାଙ୍କ ମତରେ ନ୍ୟାସରେ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯଦିଓ ମକଦ୍ଦମାର ରାୟ/ଡିକ୍ରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 92 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା, ଉକ୍ତ ସଂହିତାର ଆଦେଶ 1 ନିୟମ 8 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଆମେ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ସହ ସହମତ ନୋହୁଁ । ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 92 କିମ୍ବା ଆଦେଶ 1 ନିୟମ 8 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା, ସମାନ ସ୍ୱାର୍ଥ ଥିବା ବହୁସଂଖ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥାଏ । ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱମୂଳକ ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରକୃତି ହିଁ ଏପରି ଯେ, ଏଥିରେ ସମାନ ସ୍ୱାର୍ଥ ଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାର ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେଉଛୁ ଯେ, 'ଭେଙ୍କଟରାୟୁଲୁ ନାଇଡୁ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଯାହା ସର୍ବସମ୍ମତ ଭାବେ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ନ୍ୟାସ ଅଟେ ତାହା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ରଖୁଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମୂଳ ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ତାରିଖ 9 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1990 ଯୋଜନା-ଡିକ୍ରିର ଧାରା 13 ଓ 14 ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ମୁସଲମାନ ହୋଇଥିବାରୁ ନ୍ୟାସରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ରହିପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଆବେଦନକାରୀ ନିଜକୁ ନ୍ୟାସର ହିତାଧିକାରୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଦାବିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇନାହିଁ ।ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଏହି ନ୍ୟାସ କେବଳ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରକୃତିର ଦାନ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଜାତି କିମ୍ବା ଧର୍ମ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ପାଇଁ ପାନୀୟ ଜଳ ଓ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ଭଳି ଧର୍ମ-ନିରପେକ୍ଷ କଲ୍ୟାଣକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଗଠିତ ହୋଇଛି ।

ଆମର ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ, ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନାହିଁ ବୋଲି ମତ ଦେବାରେ ଅଧସ୍ତନ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରୁଛୁ

ଏବଂ ଅଧସ୍ତନ ଅଦାଲତ ତଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ ।

ଅଧସ୍ତନ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ବିଚାର କରିନଥିଲେ, କାରଣ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିବାର ଅଧିକାର ଅଭାବରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସାଧାରଣତଃ ଆମେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଏହାର ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଫେରସ୍ତ କରିଥାନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଓ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କରି ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ନ୍ୟାସକୁ ମିଳିଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନଥିଲା । ଏସ୍.ଏମ୍. ମହମ୍ମଦ ୟାସିନ୍ ଏବଂ ଏସ୍.ଏନ୍.ଏମ୍. ଇ. ଉବାୟାଦୁଲ୍ଲା ନାମକ ଦୁଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଯଥାକ୍ରମେ Rs. 9.00 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଏବଂ Rs. 10.00 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି । ନିଜର ଆନ୍ତରିକତା ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ରାଶିର 10 % ଜମା କରିଛନ୍ତି । 'ଚେଞ୍ଚୁ ରାମ ରେଡ୍ଡୀ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ସରକାର ଓ ଅନ୍ୟମାନେ' [1986] 3 SCC 391 ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଧାର୍ମିକ ଓ ଧର୍ମାର୍ଥୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବା ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନର ସହ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ; କାରଣ ସମାଜର ଏକ ବୃହତ୍ ଅଂଶର ଏଥିରେ ହିତକାରୀ ସ୍ୱାର୍ଥ ଜଡ଼ିତ ରହିଥାଏ ।ତେଣୁ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଲୋଚନା ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରୟ ଯାହା ସାଧାରଣ ଆଖିକୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ନୁହେଁ ଏବଂ ସାଧାରଣ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ, ତାହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯଦି ଏହାକୁ ଯଥାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ କାରଣ ନଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ଯେ, ଧର୍ମସ୍ୱର ସ୍ୱାର୍ଥ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପରେ ହିଁ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବା ଦିଗରେ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ତେଣୁ, ଆମେ ଅଧସ୍ତନ ଅଦାଲତଙ୍କ ତାରିଖ 27 ଅକ୍ଟୋବର 1984 ଏବଂ 23 ଜାନୁଆରୀ 1985 ର ସେହି ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ ଯାହା ଦୁଇଟି ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଫଳସ୍ୱରୂପ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରୟକୁ ମଧ୍ୟ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସର୍ବସାଧାରଣ ନିଲାମ ମାଧ୍ୟମରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏହି ନିଲାମର ତାରିଖ, ସମୟ ଓ ସ୍ଥାନ ସମ୍ପର୍କରେ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଚାର କରାଯିବ । ଏହି ଅଦାଲତରେ ଦିଆଯାଇଥିବା Rs 10 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସର୍ବନିମ୍ନ ନିଲାମ ମୂଲ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ, ଯିଏକି ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ

ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଉକ୍ତ ରାଶିର ଦଶ ପ୍ରତିଶତ ଅର୍ଥ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଜମା କରିଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା/କ୍ରେତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିଲାମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରିବାର ସୁଯୋଗ ରହିବ ।

ନ୍ୟାସଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ (କ୍ରେତାମାନେ) ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ, ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ ତାରିଖଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିଲାମ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 10 % ସୁଧ ସହିତ ସେହି ମୂଲ୍ୟ ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ସେମାନେ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ଯେକୌଣସି କୋଠା ପାଇଁ, ତଥା କୋଠା ଓ ସମ୍ପତ୍ତିରେ କରିଥିବା ଯେକୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ନିର୍ମାଣ ବା ଉନ୍ନତିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଏପରି କୋଠାର ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଉନ୍ନତି ଏବଂ ତାହା ପରେ ଆଉ ଅଧିକ ନିର୍ମାଣ ଜଣେ ଯୋଗ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏବଂ ଅଦାଲତ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚନା କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ ପଦ୍ଧତି ଦ୍ୱାରା ଅଧସ୍ତନ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ । ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ନ୍ୟାସକୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜର ପକ୍ଷ ରଖିବାର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ଅଦାଲତ ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣର ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବେ। ଏଠାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଜି. ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।